

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1014/2015
26.11.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Иваном Тркуљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене Р.И., због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене Р.И., адвоката М.Д., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Трстенику К 1699/11 од 28.04.2015. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 164/15 од 07.07.2015. године, у седници већа одржаној 26.11.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљене Р.И., адвоката М.Д., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Трстенику К 1699/11 од 28.04.2015. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 164/15 од 07.07.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Трстенику К 1699/11 од 28.04.2015. године окривљена Р.И. је оглашена кривом да је извршила кривично дело увреда из члана 170. став 1. КЗ, за које је осуђена на новчану казну у износу од 40.000,00 динара, коју је дужна да плати у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, а ако наведену казну не плати у остављеном року иста ће бити замењена казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Окривљена је обавезана да суду на име судског паушала плати износ од 5.000,00 динара, а на име осталих трошкова кривичног поступка износ од 30.823,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Окривљена је обавезана да приватном тужиоцу М.С. на име трошкова поступка исплати износ од 136.460,00 динара, у року од два месеца од правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Оштећени приватни тужилац М.С. је ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парницу.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Кж1 164/15 од 07.07.2015. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене Р.И., а пресуда Основног суда у Трстенику К 1699/11 од 28.04.2015. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је благовремено поднео бранилац окривљене Р.И., адвокат М.Д., у смислу члана

485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. ЗКП одржао седницу већа у којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости наводи да је у побијаним пресудама повређен члан 16. став 2. ЗКП, јер су у конкретном случају нижестепени судови своју одлуку засновали на исказу приватног тужиоца, поклањајући му пуну веру, иако ниједним доказом изведеним током поступка није потврђена чињеница да је окривљена изговорила речи које су наведене у изреци побијане првостепене пресуде, а којим би учинила кривично дело увреда, при чему разговору између окривљене и приватног тужиоца нико, сем у једном малом делу, није присуствовао. Због наведеног бранилац сматра да су судови у конкретном случају морали да примене једно од основних начела кривичног права – у сумњи у корист окривљеног.

Изнетим наводима, по оцени овог суда, бранилац окривљене поред одредбе члана 16. став 2. ЗКП оспорава и оцену изведених доказа и истом утврђено чињенично стање у правноснажној пресуди.

Како чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде члана 16. став 2. ЗКП, као и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљене оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП одлучио као у изреци овог решења.

Записничар–саветник
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.